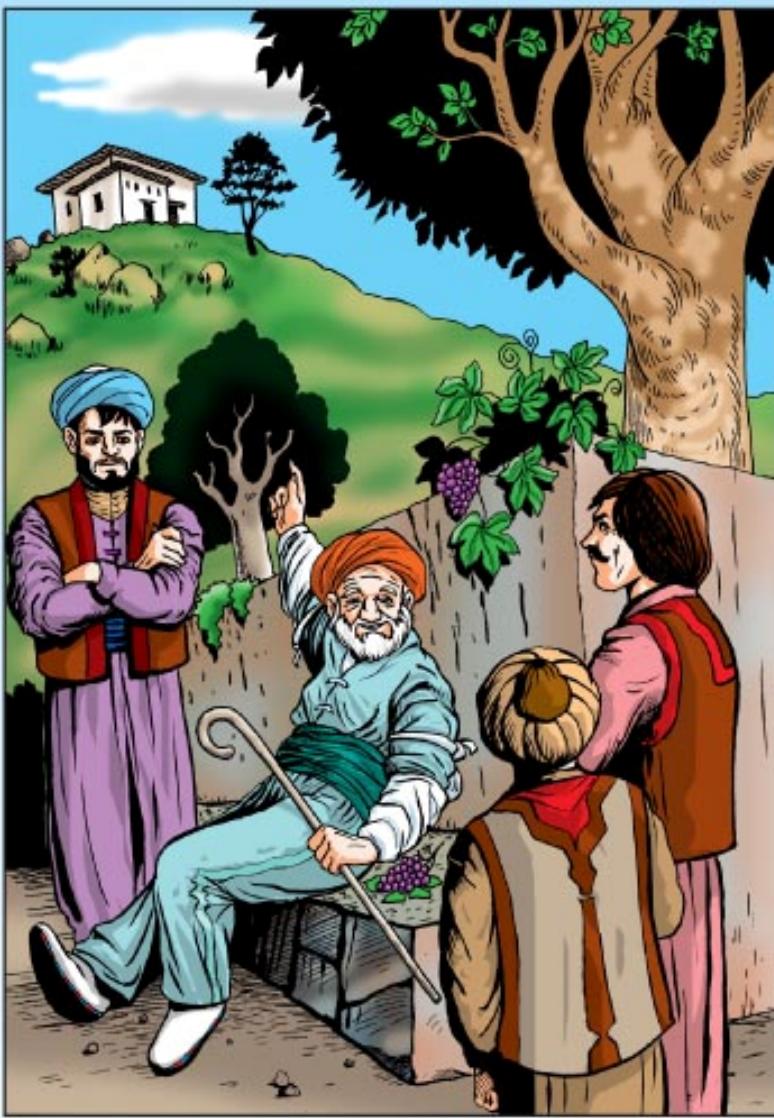

رُوْث خان

ل دوریانه‌کن راستی پیرمهیره‌کن کال هاتن، ثینا
تئیک ژ وان گوتقی: «نه‌ری تو نابیزیه مه نه‌مو روٽ خانا د
وی خانیبی سپی یئی ل سه‌ری گری هه قه دزیت کنی یه؟»
پیرمهیری سه‌ری خؤ بلند سکر و گرنزی و گوت: «زین
من نوٽ سالن، بیرا من ل روٽ خانی دهیت دمما نه‌مزاروک
بوبوم. لئی نه‌قهه ههشتین سالن روٽ خان مری و نه‌مو خانی
نوکه یئی قلاایه و تونک لئی دخوینن. هنده‌ک خله لک دبیزن؛
بین ژ مه پتر تیدا دزین.

جاره‌کنی سی زده‌لام راوی موسیان و بهری خودانه خانیه‌کنی
 سپی ل سه‌ری گره‌کنی که‌سک. قینا بین نیکن گوت: وا
 هه، مالا روٽ خانی یه. نه و پیره‌ژنه‌کا جادوگه‌ره.
 بین دووی گوت: قویی شاشی. روٽ خان ژنه‌کا گله‌ک
 جوانه و دگه‌ل خه‌ونین خو، فهدمر ژ خه‌لکی دزیت.
 بین سینی گوت: ههوون هه‌ردود شاشن. روٽ خان خودانا
 قی ته‌ردی به‌رفره‌هه و نه و خوینا ڪوله‌بیین ل قیری ڪار
 دسکهن، دمیزیت.
 پاشی ب رینکا خو چوون و چه‌دهلا وان ل سه‌ر روٽ خانی

رویکار

دگه ل رۆژه لاتنی رویشی ژ کونا خو
درکەفت ول سیبەرا خۆ نیری و گۆت: «نمز
نه قرۆکە دى حیشترەمکن خۆم». پاش
چوو سەر ریکا خۆ و وى سپیدى ھەمین ل
حیشتران گەریا. دەما بۇویه نىشۇر، جارەمكە
دى ل سیبەرا خۆ نیری و ب گوهشىن قە
گۆت: «مشكەك ژى تىرا من ھەيدە».

